

Απόθεου, Ιστ, Σινᾶ
(Ιαπαδ.-Κεραμ., Συμβολή
(Ιστ. Σινᾶ) σ. 67-68

Ἀναυίας

(Σιναιῖν) 17 αἰ.

Κατά τὴν Ἰσοίδην "ὡς" ἔν. , μὲν τὴν σαρκεύμενον τὸ Νεολιθικόν
καὶ τὴν ἑνὶ τῷ θρόνῳ τῶν Προσλήμων ἐνόντων τὸ Ἰσοιδεῖον [=1669],
ὁ ἐπίθετος Σινᾶ Ἀναυίας «ἐνέργηται τὰ πρὸς παραύομα δια' ἐνᾶ
συστήσιν καὶ αὐτοστασίαν τὸν ἑνὶ τῷ ἔστυγε καὶ ἑνὶ Κωδοκάντων
πρὶν Ἰσοιδεῖον τὴν ἰεροποιήσαν, ἵσως ^{καὶ} δυνάμει μὲν δέησιν ἢ μὲν δυνάμει
ἢ καὶ μὲν ὀργάνῳ τὴν τῶν λαῶν καὶ ματαστέδων ἡμῶν καὶ τὴν ἑν-
ρίαν δύναμιν καὶ τὴν ἀγνήσαν ἡν καὶ δέησιν τῶν. » Παρὰ ταῦτα ὁ-
γὰρ γενόμενος συνέδωκε μαθηρὶ τῷ ὁ Ἀναυίας. «Ἐχρήσθη δὲ καὶ ἡ
καθαίρεσις τῷ Ἀναυίῳ, καὶ ὅσον ἡμῶν ἀσχεδόντες ἡν Προσλήμων ἑ-
χόμενος καὶ ἐστέμναι ἔκδοται τῇ σατραπείᾳ τῇ Σιναιῖτι.

[illegible]